

Κατερίνα Μπαντιά, «Συμφωνητικά γάμου και προικοσύμφωνα στη βενετοκρατούμενη Κρήτη», *Κρητική Εστία* 4 (1991-1993), σ. 155-158, αρ. 3.

232

1630-1635. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Μαρία Καζανάκη - Λάππα, «Οι ζωγράφοι τοῦ Χάνδακα κατὰ τὸν 17^ο αἰῶνα. Εἰδήσεις ἀπὸ νοταριακὰ ἔγγραφα», *Θησαυρίσματα* 18 (1981), σ. 256-259 αρ. Α1-Α2, σ. 263-267 αρ. 4.

ΜΑΘΗΤΕΙΑ (ΕΝΑΡΞΗ)

1630, 28 Ιουλίου

«... Μὲ δίναμην τοῦ παρόντος φανεροῦ ηνστρουμέντου ο μαστρο Αγουστὶς Πέρκουλιανός, βουτυκλαρης, ποτὲ Στεφανί, ἀπὸ τὴν μπαρουσα χόραν, ὁμπλιγαρεται καὶ βάνι τὸν ἰόν του, ὀνόματι Φίλιπο, νὰ μαθένι τὴν ζωγραφικὴν με τον πανοσιώτατο πατέρα κὺρ Ιερεμία Παλαδα, νὰ κάμη χρονους πεντε προτους ἐρχομένους, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν σιμερον. Ὁ οπίος ἀφεντης πατέρας προμεταρη καὶ ὁμπλιγαρεται νὰ του δηχνι καὶ νὰ τονε μαθένι τὴν αὐτη ζωγραφικὴ καὶ γραματα καὶ νὰ του δηχνι σκόλι καματερὴ ντησενιο, κολορε καὶ πασα ἄλον οποιὸ θέλι ἦστε χριαζομενον, καλὰ, ἀπιβούλεντα, κατὰ τὴν οζαντζα τον καλον δασκαλον. Καὶ ὁ ἀνωθεν Φιλίπος νὰ πιένι παντα καὶ νὰ μὴν λύπι, καθιμερνὸ σκόλι καματερὴ νὰ του δῆχνι. Καὶ ανισος καὶ ἰθελεν θέλι νὰ μησέψη γι ὁ ἀνωθεν μαστρο Αγουστις τον ἰθελεν βγάλι πρίχου νὰ περασουν εἰ ἀνωθεν χρονοι πέντε, δίχος ἀφορμὴ λεγιτυμα, νὰ ηνε κοντονάδος ὁ αὐτος Πέρκουλιανός εἰς τὴν Πιέτα τζι παρούσας χόρας ρεάλια δεκαπεντε. Καὶ περάσσοντας ἰ αὐτοὶ χρόνοι πέντε προμετάρη καὶ ὁμπλιγαρεται ὁ λεγόμενος αφεντης πατέρας νὰ τον ἔχι τελιομένον εἰς τὴν αὐτὴ ζωγραφικὴ, ἴγου νὰ κατέχι νὰ κανι κάθα λογης εικόνα καὶ ντησένιο βάνοντας ὁ ἀνωθεν μαστρο Αγουστὶς ἕναν ζωγράφο ὁπίον θελι νὰ λεγι ὅτι πὸς ηνε αξιος νὰ κάνι δουλιὰ τεχνικι μοναχός του. Καὶ οδῆα μία ρεκονιτζιὸ τοῦ αὐτοῦ πατέρα εἰς τὸν κοπο οποιὸ θελι νὰ τονε μαθι προμεταρη ὁ ἀνωθεν Πέρκουλιανός νὰ του δοσι ρεαλια τζι σπανιας δεκαπεντε, τα ωπια νὰ του δόσι εἰς τρὶς πάγες, εἴγου εἰς τρὶς χρόνους πρότους ἐρχόμενους, κάνοντας τὴν πρότη παγὰν τα ρεαλια πεντε στὰς 6 του αὐγουστου πρότου ἐρχόμενου 1630 καὶ ετζι ἀπο χρόνο εἰς χρόνο κάθα αὐγουστο ρεαλια πεντε, ὅπου θέλι νὰ τον ἔχι πλερομένον εὗς τους 1632. Καὶ ανισος καὶ δὲν τοῦ ἀτεντέρη εἰς το ἀνωθεν τερμενον εἰς πάσα παγὰν, νὰ μπορὶ νὰ τα σκοδερνι ἀπο αὐτὸν καὶ ἀπὸ τα καλα του με στράτα γαστάλδου. Δεν ἀτεντεροντας καὶ ὁ ἀνωθεν αφέντης πατέρας νὰ τονε μαθι ἐς το αὐτὸ τέρμενο ὡς ἀνωθεν, νὰ γιαγερνῃ τα ἀνωθεν ρεαλια 15 με τὴν ἀνωθεν στράτα τοῦ γαστάλδου, καὶ ἐτζι νὰ γρικάται ἀνίσος καὶ ἰθελεν τον ἀποβγάλι καὶ νὰ μὴν τονε θελι πλιὸ ὁπούρη νὰ γνωρηστὶ πὸς δεν τονε μαθένι. Καὶ ἐτζι τα λεγόμενα μέρη ἦνε πρεζεντι κοτεντι εἰς ὦλα τὰ ἀνωθεν ...».

ΜΑΘΗΤΕΙΑ (ΛΗΞΗ)

1635, 11 Ιουλίου

«... Εχοντας ὁμπλιγο ὁ πανοσιώτατος πατέρας κὺρ Ιερεμίας Παλαδας, ζωγραφος, με

ήνστρουμέντο εις τζι ατους έμou τοῦ νοταρίου εις τας 28 του Ιουλίου 1630 να μάθι τον Φιλίπον Περκουλιάνον, ὅν τοῦ μαστρο Αγουστή, την ζογραφικὴν καὶ να τονε τελιόσι, εις το ὠμπλυγο οπου με το αὐτὸ ήνστρουμεντο φενετε, να κανι δουλιὰ τεχνικὴ μοναχός του, εις τερμενον χρόνους πέντε, ὅπου φυνίρι ο καιρός εις τας 28 τοῦ παρόντος καὶ ἀποκη να βανουσι να την θωρή ενας ζογράφος, ὅπion ει μερίδες θέλουσι, τον ωπιον είμαθε καὶ ετελιωσε κατα το αὐτὸ ὀμπλιγο καὶ καθὸς μηλή το αὐτὸ ήνστρουμεντο καὶ ηνε σατυσφάδος ο λεγόμενος Φιλίπος και ο ανωθεν μαστρο Αγουστής ὁ κήρης του εις εκήνον ὅπου ευρίσκονται και κοτενταρουνται λέγοντας καὶ ὁμολογοντας εμπροστὰς τον κατωθεν μαρτυρον πὸς ηνέ κοτέντι καὶ σατυσφάδη καὶ στρεφουν τον αυτον πατερα σιγουρον με τα μερι του εις παντοτηνά. Καὶ απο το αλον ὁ λεγόμενος πατέρας ηνε πλερομένος καὶ σατυσφάδος εις τα ρεαλια 15 οπου τοῦ ἐπρομεταρισεν ο ανωθεν μαστρο Αγουστής να του δόσι, καθος με έναν του σκρίτο φένεται ρεγιστράδο ἐδὸ κάτω και στρεφη τον αὐτὸν μαστρο Αγουστή σίγουρον καὶ αναπαίμενον με τα μέρι του εις παντοτηνα. Καὶ το ανωθεν ήνστρουμέντο να ηνε κομενον καὶ ανουλαδο ὅσαν ποτὲ νὰ μην ιχε γήνι. Καὶ ἐτζη τα λεγόμενα μέρη ηνε πρεζέντι, λαουνταρουν ὅλα τα ανωθεν ...».

233

1631-1652. Εκκλησιαστικά πατριμόνια. Σαντορίνη.

Δ. Κ α σ α π ί δ η ς, «Ὁ θεσμός τοῦ πατριμονίου μέσα ἀπὸ τέσσερεις παροχές πατριμονίου τῆς καθολικῆς ἐπισκοπῆς Θήρας τῶν ἐτῶν 1631, 1636 και 1652», *Ίστωρ* 3 (1991), σ. 57-64, αρ. 1-4.

233α

1632-1774. Εγγραφή κανονισμού ασκήσεως επαγγέλματος σε νοταριακό πρωτόκολλο, θεώρηση νοταριακού πρωτοκόλλου, διαταγή ελέγχου νοταριακών πρωτοκόλλων. Κεφαλονιά.

Σ τ α μ α τ ο ὕ λ α Ζ α π ά ν τ η, «Ὁ θεσμός των Πρωτονοταρίων ως επικεφαλῆς των Δημοσίων Νοταρίων στην Κεφαλονιά ἐπὶ Βενετοκρατίας», *Ἐπετηρίδα τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους 1991-1992*, Ἀθήνα 1993, σ. 16-18, 21-22.

234

1632-1819. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Λεύκες, Νάουσα, Πάρος.

Ν. Ἀ λ ι π ρ ά ν τ η ς, «Ἀνέκδοτα ἔγγραφα τῆς Πάρου», *Παριανὰ* 76 (2000), σ. 19-27, αρ. 3-6· *Παριανὰ* 77 (2000), σ. 137-151, αρ. 7-15· *Παριανὰ* 79 (2000), σ. 364-369, αρ. 16-20· *Παριανὰ* 81 (2001), σ. 121-127, αρ. 21-25· *Παριανὰ* 82 (2001), σ. 238-244, αρ. 26-31· *Παριανὰ* 83 (2001), σ. 336-342, αρ. 32-35.